

Er wordt aangekondigd dat verscheidene treinen met beleggingswerkhuizen uit Versailles naar Parijs, en een tiental kanonreboots des Staatsstuur naar Sévres gestoomd zijn in den afloop eens grooten krijgsraads, waarin ontwijfelbaar beslist is de bestorming van Parijs te beginnen, ten einde den opstand in zijn broei te verpletteren.

Die berichten worden heden bevestigd en tevens is het zid dat de troepen van Versailles langzamerhand de stad, en het zwaar geschut der hoofdstad naar oost-zuid-oost, de fransche hoofdstad nauwer omsingelen en den vestmuur genaderd zijn.

De val van 't fort Montrouge wordt ieder uur te gemoet gezien. De poort van Antuil is geheel en al in puin geschooten, en het zwaar geschut der Versailles murens heeft ook op dat punt reeds zulke wijde bresen in den vestmuur gehoord, dat twee omnibussen te gelijk er door kunnen rijden.

Een blad der opstandelingen meldt dat hij den vestmuur reeds hardnekkig gevestigd planks hebben gehad, maar de Parijzenaars nog niet achtertoegeweken; het voegt erbij dat eens reserve van 20,000 man nationale garden onder de wapens geroepen is.

Daarbij moeten alle werklieden boven de 40 jaren oud, die niet bewapend zijn, arbeiden aan de verdedigingswerken.

Een aantal van een-en-twintig leden der Commune wisten zich niet meer onderwerpen aan het opperzegg van het Comité du Salut public; zij weigerden zitting op 't Stadhuis te nemen, dan in geval de andere leden der Commune en van 't Comité aldaar als betuigen zullen verschijnen op geoordeeld te worden.

Wellicht zullen de rollen veranderen en zij zullen door hune tegenstanders geoordeeld en geoordeeld worden; want het Comité wil, kost wat kost, zijne hoogste macht staande houden.

Burg. Paschal Grousset, die zich de afgevaardigde, of liever minister van buitenlandse zaken, der Commune noemt, heeft een oproep tot onderstand aan de groote fransche steden gedaan. Hij zegt daarin dat «Parijs den voortstand en den strijd voort zal zetten achter de barrikaden en van huis tot huis.»

Ondertusschen is geheel de west- en zuid-wenkant der fransche hoofdstad onbewoonbaar geworden; overal reest het daar hommelen en granaten, die veel slachtoffers en ontzaglijke verwoestingen maken. De troepen van Versailles bevinden zich bij een drietal poorten; het vernielen onweder woedte binnen en buiten Parijs; het laatste bedrijf van 't gruwelijk en bloedig Communisten-treurspel zal beginnen.

Met het oog op de ijselijke gebeurtenis, heeft de nationale Vergadering te Versailles, in hare zitting van gisteren, met 417 tegen 3 stemmen, de voorstellen aanvaard dat in de kerken van alle eerediensten een bedag gevierd worde, om van den hemel het einde des rampzaligen burgeroorlogs af te smeeken. De leden der linkerzij hebben zich bij die stemming onthouden.

Toen Napoleon I, na den val der eerste fransche Republiek, de teugels van 't landsbestuur in handen nam, vaardigde hij een decreet uit, verklandende dat er een God was en dat de Franschen dijn moeten erkennen en aanbidden. Dit decreet bewees hoe diep het godsdienstgevoel toen moest gedaald zijn. De nationale Vergadering van Versailles toont nu, door de verordening van een openbaren bedag, tegenover de handelingen der parisische Commune, dezelfde heilvoelige te gevoelen voor de heropwekking van den godsdienst bij de Franschen.

De ontknoping van den burgeroorlog nadert derhalve met rasse schreden.

in het hart.»
«Spreek helder en duidelijk,» riep Max. Wij begripen daar niets van hebt hij dan twist gehad?»
«Zijt gij een vroolijke jager, en begrijpt gij gene scherts?» antwoorde Frederik, met een onverklaarbaren lach. «Hebt gij geen vreemde vogel gezien, die te vreden is in het warme nestje van zijne kooi, omdat hij niets anders heeft leeren kennen? Maar als gij de deur van de kooi open zet, en hen in de koude sneeuw laat loopen, dan kan hij niet meer leven, of men moet hem naar het warme land voeren, waar de zon heet brandt en de boomem met groene bladeren overdekt zijn en de bloemen bloeien. — En zou mocht ook ik van hier vertrekken, ik gevoel mij naar Amerika getrokken, ik kan mij niet langer verbouwen.»

«De spreker haalde diep adem, toen hij dit woord van zijn hart gelicht had, en hij scheen bedacht het antwoord der zijnen af te wachten. Max staarde zijn broeder sprakeloos aan, en uit het oog der moeder welde eens traan.
«Frederik, mijn zoon,» zoo begon zij te spreken, «wat is sinds gisteren met u gebeurd? Ik ben angstig en bevreesd, omdat gij zulke vreemde taal spreekt. Tot heden toe lag uw hart voor mij open gelijk een boek, en nu siddert ik bij het zien, dat ik er geen regel meer van versta. Zeg het oprecht, gij wordt door een diep leed gedrukt, ik weet het, ik kan het op uw gelat lezen.»

«Wees bedaard, moeder, om maak u niet angstig, er is niets; ik moet naar Amerika, ik heb geen rust meer. Ik heb daarvoor wel eene reden, maar God beware mij, dat die ooit over mijne lippen komt. Het zou uw aangezicht met het rood der schaamt bedekken. Ik moet den naam van Frederik Walters niet dragen, wanneer ik geen erogevoel meer bezit en mijn voorhoofd niet vrijwaardt voor schaude en boon. Daarom zeg ik het in eens: Geef mij mijn erfdeel

De stad Parijs zal bestormd worden, niet door de vijandelijke Duitschers, maar door de fransche troepen. De broedermoedende strijd zal tot het uiterste voortgedragen worden door de ellendelingen die de fransche hoofdstad onder het schrikbewind gebukt houden en de bevolking met geweld tot dien goddeloosn wederstand dwingen.

De profecy moet dan toch vervuld worden: «Parijs, het nieuwerwetsch Godtergende Ninive,» het trotsche Babylon, zal in de jaren 1870 » in vuur en bloed vergaan.»

Hiljk vooruitzicht, welk u doet sidderen van angst en diepe bedroefing. Noodeloos bloedvergieting en wraakroefde broedermoedering, ten wille van goddelooze volksbedriegers, die hune kortstondige overmacht gekermerkt hebben door plunderen en doodschielen!...

En die laatste streij kan nog de hevigste, de bloedigste en meest verwoestende zijn. Na van de vestmuren in de stad teruggeleden te zijn, zullen de opstandelingen zich verschanen achter hune barrikaden, die grootendeels ondermijnd zijn. De troepen der Republiek, geleid door den overnagden Mac-Mahon, door generaal Douai en andere bekwaame en moedige veldheeren, zullen zich, dwars door die stevige en sterk bewapende barrikaden, den weg moeten banen naar 't stadhuis, om zich aldaar van de kopstukken des opstands meester te maken. Nog andere versterkte standpunten in de hoofdstad zullen aangevand en bestormd moeten worden.

De Commune zal ongetwijfeld bezwijken; maar tot welken prijs?
En Parijs herwonnen, waaraan moet men zich dan verwachten?
Rampzalige en verschrikkelijke toestand! God behoeft de eerlijke lieden in de fransche hoofdstad!

ONTRUIMING VAN VANVES.
Het fort, zgt de *Monteur universel*, is onttruimd, ten 2 uren namiddag. De muren hadden zich zoozeer gelede als die van het fort Issy. Zij waren gescheurd, gebrokkeld en telden menig aanzienlijke bres; zij leverden geene schuilplaats meer op voor de artilleristen. Enige kanonnen konden niet meer dienstig zijn.

De huwitsers, de kogels der mitralleuren en der chassapots hadden het garnizoen als weggevoerd. Sedert zes dagen zoud men renbode op renbode naar Parijsom versterking te bekomen. De krijgsvoorraad verminderde en kon niet meer vervangen worden; want het hagede huwitsers op de eenige plaats langs waar de invoer kon plaats hebben.

Ook eetwaren ontbraken, daargelaten den wijn, die altijd ruimschoots werd uitgedeeft. De mannen, uitgeput van vermoeienis, blootgesteld aan eene hagelijacht van kogels, uitgehoerd, bleven slechts op hunnen post ten gevolge der krachtdadigheid van kapitein Durassier.

Deze gaf bevelen met den revolver in de hand. Wie sarzelde, dreigde hij door den kop te schieten. Dinsdag avond passerde hij eene revue over de troepen. Er bleven 160 nationale gardien en 40 artilleristen over, welke laatste schier uitelooos geworden waren; want slechts twee kanons waren nog bruikbaar.

In den morgen van woensdag steeg de ontroering ten top onder het garnizoen, aan welk niets anders overbleef dan zich te doen vermoorden op de puinen; aldan besloten de manschappen zich van dien verschrikkelijken kapitein te ontdoen.

Des middags was een artillerist gereed den kapitein, met een revolverstok naar te schieten, toen een huwitsers, van Chailion aanvliedende, de teenen van de voeten des commandants sloeg en hem alzoo onbekwaam maakte nog langer het commando te voeren.

en laat mij de wijde wereld intrekken, opdat ik weder 'rij ademe en de kinderen niet spotend naar mij wijzen!»

Bij deze woorden was de jager opgestaan, en toen Frederik getindigd had, ging hij aan de tafel voor hem staan, legde beide handen op het blad, en zag zijn broeder eenige ongeklikken zijwegend en vraged aan. Daarop kloude een licht rood zijn aangezicht, en zijn donker blauwe oogen flickerden, terwijl hij zeide:

«Zeg eens, broeder, hebben wij dit aan u verdient, dat gij, daar wij vreugde en leed met elkander georderen hebben, ons verlaten en naar wildvreemde menschen gaan wilt? Acht gij ons zoo weinig?»

«Sijl kinderen,» zeide de moeder, «laat er onder u geen twist komen. O, Frederik, wat is er toch met u gebeurd, dat ik u niet meer erken, dat gij voor mij geheimen hebt, en als in eenen droom spreekt, maar in uw ekeligen droom? Waarom sluit gij alles in uw hart op en laat gij de smart aan uw zie knagen? Verklaar het wat u draakt, en laat ons dan op middelen verdocht zijn om de wonde te genezen. Dat is wesenlijk en in de daad mannelijk.»

Frederik zag met een ernstigen en veelbetekenenden blik zijne moeder aan, waarin al de liefde voor haar te lezen was, dan woude zij oog zich naar zijn broeder, die nog altijd in dezelfde houding voor hem stond.

«Kweld mij niet met uwe vragen, die mij het hoofd op hol maken,» onderbrak hij: «ik kan niets anders zeggen dan dat het zoo is; ik kan hier vertrekken moet en dat gij.»

«Dat wij u uw erfdeel uitkeeren moeten,» zoo stoom Max op. «Gij kunt het voorlezen, ik weet het, maar bedenken dan ook, dat op dit geld de muren van ons huisje rusten, en dat zij ons niet meer toebehooren, wanneer wij u het uwe geven moeten! Toen wij het lieten bouwen, hadt gij gezegd: wat mij behoort, behoort ook u,

De mannen droegen den commandant weg. Twee manschappen werden naar klein Vanves afgevoerd, om de ambulansen te halen en de gekwetsten weg te dragen. De vlag huwitsers was zoo hevig, dat de ambulansen niet durfden voordere tot aan het fort.

«Het zonnie, tweemaal acht jaar oud, Maakt ijelijk van zijn neus, Drinkt grog en whisky, speelt met goud, En leeft gelijk een geus; Hij rijdt te paard, en jaagt, en vischt, En heeft weldra zijn paart verkwest. «Lion!» grijst Peerlala-sasa.

«Parlementeeren, en onder zekere voorwaarden het fort verlaten, antwoornden de Parijzenaars.
«Geene voorwaarden voor de opmerlingen!» was 't antwoord.

Een nationale garde, verbitterd over de woorden, schoot zijn geweer af op des officier, zonder dezen te raken. De soldaten gaven vuur. De eerste geleeders der opstandelingen vielen. Acht hunder trachten langs de vestgracht te ontvluchten. Enigen keerden naar het fort terug, Nog anderen werden gevang genomen.

Vreede dat het fort ondermijnd was. drongen de soldaten niet onmiddellijk in het fort; zij vergenoegden zich hetzelfde te omsingelen.

Het fort was nog niet gansch onttruimd; er bevond zich daar nog drie nationale garden, die nog drie kanonschoten losten.

VARI A.
Een kijkje van Peer la sa.

Laatst kwam weër Peer-lala-sasa
Gekropen uit zijn graf;
Hij keek de wereld zoo eens na,
En riep: «Dat is te straf,
Lijk alles tegenwoordig gaat,
Zooel in huis als op de straat!»

«Pas bien!» bromt Peerlala-sasa;
«Pas bien!» bromt Peerlala-sasa;
«Hoe 'k ook de landen overloop,
't Is overal verbrod;
Want verreweg de grootste hoop
Kent God meer nog gebod.
't Wil alles, langs de breede baan,
Verbindt maar naar den afgrond gaan. —
«Les fous!» kijft Peerlala-sasa.

«'t Bederf wint alle dagen veld,
Verspreidt zich 't allen kant;
Men werkt met listen en geweld
Den duivel in de hand.
Men moordt de ziel van jong en oud,
't Is ijelijk voor wie 't aanschouwt;
«Horreur!» roept Peerlala-sasa.

«Ziedaar 'nen heer, gekleed in 't bond;
Hij draagt 'nen blauwen brij,
'Nen circumflex op zijnen mond.
Er onder een eedil,
Een parenthese opiedre kaak;
Dat is vast een geleerde snaak!
«Ah bah!» lacht Peerlala-sasa.

De juffers dragen thans ('t is vet!)
Hij schouft voor 'nens hoed;
En op den neus wordt dat gezet, —
Wat toch de mode doet!...

En haat, dat valsche is, op het hoofd!
Ze zijn van hun verstand beroofd!
«Naar Gheel!» dreigt Peerlala-sasa.

«En in de huizen gaat het thans
Nog erger; niemand waakt.

Walters stond tegen den muur geleund, en aanschouwde met een weened oog u eens haar eenen zoon, dan weder den andere Max zat weder op zijne bank en staarde onbewegelijk voor zich; hij zocht wellicht het raaisel op te lossen, dat in het veranderde voorkomen van zijn broeder voor hem opstreefde was. Na een langdurig stilzweigen stond hij op en zeide:

«Het is een uur, laten wij ons ter rust begeven.»
«Opengevend en vreemd klonk voor de moeder Frederik's stem, toen hij haar «goeden nacht» wenschte en langzaam wegging.

Als tegen booze gedachten strijdende stond vrouw Walters daar nog eenigen tijd, zij vromp krampachtig hare handen en schudde afkeurend haar hoof.
«Zeg, Max,» zoo begon zij na een wijl te spreken, «begrijpt gij iets van dat alles? Ik zie niets dan nacht en nevel. Hoe gaarne zou ik u langer rampen en zure dagen verdragen, zoo mijn kind, dat ik in zorgen heb groot gebracht, maar niet zoo ver komt, dat het geheimen voor mij verborgen is mij niet meer kennen wil, nu ik oud en zwak geworden ben.»

«Kom, moeder, maak u niet noodeloos angstig; het zij grillen, anders niet! Laat hem eerst 't bezinning komen, dan zal hij zelf om zijn inval lachen.»

«God geve, dat gij gelijk hebt, maar mijn hart kunt gij niet overtuigen, mijn oog ziet dieper dan het auge, want het is het oog eener moeder en het vermoedt niets goeds.»

«Weet gij ook, wat vader zaliger zeide, wanneer gij zoo zwaard in de toekomst zaagt? Voor, tijdens en na het ongeluk klagen, dat is tweemaal te veel. Wees daarom getroost en denk aan geen ongeluk, voordat gij het ziet.»

Vrouw Walters schudde mistrouweend het hoofd.

De jonge juffer leest romans,
Door Sue en Sand gemaakt.
Van naaien kent zij niet een rier,
Maar zingen doet zij... à ravir...
«Charmant!» spot Peerlala-sasa.

«Papa is vrijgeest en maçon
En geeft maar van de saus
Aan bisschop, priester, pater, non,
Maar meest oog aan den Paus.
Hij spookt op godsdienst en geloof,
En raast, als ware eenieder doof.
«Savant!» winkt Peerlala-sasa.

«Mamz houdt veel van haar toilet
Maar weinig van de kerk;
Zij ligt tot 's middags in het bed
En steekt geen hand aan 't werk.
Maar op het bal, den gansen nacht,
Prijkt ze, als een zoon, in volle pracht.
«Bon ton!» fluit Peerlala-sasa.

«Zoo gaat geheel de wereld recht
Op ramp en onheil af;
De tijden zijn mij veel te slecht:
'k kraup terug in 't graf;
Want niemand luistert naar mijn raad,
Vaarwel, tot dat het beter gaat.
«Salut!» zegt Peerlala-sasa.
«Salut!» zegt Peerlala-sasa.

SOMMAIRE DU N° 27 DE L'ILLUSTRATION EUROPEENNE.
TEXTE: Chronique. — La porte Maillot. — Pénurie d'un grand roi. — Félicie Mellier. Nouvelle. Suite et fin. — San-Francisco. — Les ruines de St Cloud. — Les allumettes chimiques. — La physiologie du claqueur. — L'enfant du carrefour maudit. 1792-1815. Suite. — Gérard Mercator. — La boîte aux bonnes pensées. — Solution du problème du cavalier posé dans le n° 26.
GRAVURES: La porte Maillot. — L'enfant du carrefour maudit. — Les ruines de St Cloud. — Gérard Mercator.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN, van den 12 tot den 19 mei 1871.
GEOBOORTEN 5. — 2 jongens, 4 meisjes.
HEWELIJKEN 2. — Tusschen: Wilhelmus-Brandt-Alphonsus Arekens, schoenmaker, en Josefine Erasmus, naaister.
Joseph-Leonardus Moray, huisverver, en Isabella Maasens, landwerfster.
STREFFENS 5. — 1 mannelijk, 2 vrouwelijk.
Maria Claesen, echtgenote van Hendrik Lenaers, huishoudster, geboren te Bilzen, 38 jaren.
Johannes-Jacobus Winkelsels, koopman, 24 jaren.
1 doodgeboren kind.

HANDELSBERICHTEN.
TONGEREN, den 17 mei.
MIDDELPRIJZEN.
Tarwe, de 103 kilos fr. 40.00 op 2.00
Rogge, 94 » » 28.25 op 0.50
Gerst, 94 » » 27.50 op 0.50
Spelt, 114 » » 28.00 op 1.00
Haver, 75 » » 20.00 af 0.00

Boter, den halven kilo. fr. 0.00 tot 1.00 op 0.04
Eijeren, de 26, » » 0.00 tot 1.85 op 0.05
Witte aardappelen, de 100 kilos. fr. 0.00 af 0.00
Roode, id. » » 10.00 af 0.00
Kroketten, id. » » 9.00 af 0.00
Ossentongen, id. » » 13.00 af 0.25
Hooi, de 1000 kilos. » 185.00 op 0.00
Strooi, » » 100.00 op 0.00

Walters stond tegen den muur geleund, en aanschouwde met een weened oog u eens haar eenen zoon, dan weder den andere Max zat weder op zijne bank en staarde onbewegelijk voor zich; hij zocht wellicht het raaisel op te lossen, dat in het veranderde voorkomen van zijn broeder voor hem opstreefde was. Na een langdurig stilzweigen stond hij op en zeide:

«Het is een uur, laten wij ons ter rust begeven.»
«Opengevend en vreemd klonk voor de moeder Frederik's stem, toen hij haar «goeden nacht» wenschte en langzaam wegging.

Als tegen booze gedachten strijdende stond vrouw Walters daar nog eenigen tijd, zij vromp krampachtig hare handen en schudde afkeurend haar hoof.
«Zeg, Max,» zoo begon zij na een wijl te spreken, «begrijpt gij iets van dat alles? Ik zie niets dan nacht en nevel. Hoe gaarne zou ik u langer rampen en zure dagen verdragen, zoo mijn kind, dat ik in zorgen heb groot gebracht, maar niet zoo ver komt, dat het geheimen voor mij verborgen is mij niet meer kennen wil, nu ik oud en zwak geworden ben.»

«Kom, moeder, maak u niet noodeloos angstig; het zij grillen, anders niet! Laat hem eerst 't bezinning komen, dan zal hij zelf om zijn inval lachen.»

«God geve, dat gij gelijk hebt, maar mijn hart kunt gij niet overtuigen, mijn oog ziet dieper dan het auge, want het is het oog eener moeder en het vermoedt niets goeds.»

«Weet gij ook, wat vader zaliger zeide, wanneer gij zoo zwaard in de toekomst zaagt? Voor, tijdens en na het ongeluk klagen, dat is tweemaal te veel. Wees daarom getroost en denk aan geen ongeluk, voordat gij het ziet.»

Vrouw Walters schudde mistrouweend het hoofd.

«Zeg, Max,» zoo begon zij na een wijl te spreken, «begrijpt gij iets van dat alles? Ik zie niets dan nacht en nevel. Hoe gaarne zou ik u langer rampen en zure dagen verdragen, zoo mijn kind, dat ik in zorgen heb groot gebracht, maar niet zoo ver komt, dat het geheimen voor mij verborgen is mij niet meer kennen wil, nu ik oud en zwak geworden ben.»

«Kom, moeder, maak u niet noodeloos angstig; het zij grillen, anders niet! Laat hem eerst 't bezinning komen, dan zal hij zelf om zijn inval lachen.»

«God geve, dat gij gelijk hebt, maar mijn hart kunt gij niet overtuigen, mijn oog ziet dieper dan het auge, want het is het oog eener moeder en het vermoedt niets goeds.»

«Weet gij ook, wat vader zaliger zeide, wanneer gij zoo zwaard in de toekomst zaagt? Voor, tijdens en na het ongeluk klagen, dat is tweemaal te veel. Wees daarom getroost en denk aan geen ongeluk, voordat gij het ziet.»

THIENEN, den 19 mei.
Tarwe, de 100 kilos. fr. 39.85 op 0.00
Rogge, » » 30.17 op 0.00
Haver, » » 31.54 op 0.00
Gerst, » » 09.00 op 0.00
Hoekweit, » » 29.63 op 0.00
Koolzaad, » » 09.00 op 0.00

HASSEL, den 19 mei.
Tarwe, 100 kilos. fr. 38.00 op 0.20
Rogge, » » 29.00 op 0.00
Haver, » » 31.00 op 0.80
Gerst, » » 27.00 af 0.00
Jenever, den hekt. » 43.00 af 0.00

BRUSSEL, den 19 mei.
Tarwe, den hektoliter. fr. 32.00 op 0.56
Rogge, » » 09.00 op 0.00
Gerst, de 100 kilos, » 00.00 op 0.00
Haver, » » 06.00 op 0.00
Koolzaad, » » 00.00 af 0.00

VERVIERS, den 19 mei.
Tarwe, de 103 kilos. fr. 39.50 op 0.75
Id. pruisische, » 41.00 op 0.75
Rogge, 100 kilos, » 29.00 op 0.50
Gerst, » » fr. 22.00 tot 24.00 op 0.00
Haver, 150 kil. » 39.00 tot 41.00 op 0.00

LEUVEN, den 19 mei.
Tarwe, de 100 kilos. fr. 39.50 tot 40.50 op 0.50
Rogge, » » 00.00 tot 30.00 op 0.00
Hoekweit, » » 29.00 op 0.00
Haver, » » 28.00 af 0.00
Gerst, » » 09.00 op 0.00
Meel, » » 51.00 op 0.50
Koolzaad olie, 100 liters, » 97.00 op 0.00
Geruiverde, » » 09.00 af 0.00
Lynolie, » » 75.00 af 0.00

ANTWERPEN, den 19 mei.
Tarwe, de 122 kilos. fr. 39.00 af 0.30
Rogge, 112 » » 39.00 op 0.50
Gerst, 100 » » 39.00 op 1.20
Haver, 80 » » 22.00 op 0.00
Hoekweit, 105 » » 09.00 op 0.00
Boonen, 130 » » 39.00 op 2.00

MIDDELPRIJZEN PER 100 KILOS.
Tarwe bloem. Inlandsche, 1° kwal. fr. 48.00 » 49.00

DRAPEAUX.
A l'occasion de la grande Procession du 24 mai, on trouvera chez M. COLLEGE, libraire à Tongres, une grande quantité de drapeaux tricolores, blancs bleus, rouges blancs, banneroles, oriflammes, écussons, garnitures de balcons, etc.

BOUGIES, bonne qualité à UN FRANC.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS
LOUIS VAN ORMELINGEN, TE SICHEN.
Openbaar verkoop
VAN
aardappels, stroo en graan
TE FALL MHEER.

Maandag 29 mei 1871, om 1 uur namiddag, ten herberge van Nicolas Raels in het wit huis te Fall Mheer, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Sichen, op verzoek van ALBERT CLAAS, rentenier te Fall Mheer, openbaarlijk verkoopen:

10000 kilos platte dikke aardappels, 2000 kilos schoone haver en koorn, 1000 kilos stroo en 1000 kilos walm stroo.
Op credit mits borg.

Openbaar verkoop
VAN EEN SCHOON
Huis met Tuin en Weide
TE MONTENAKEN.

Maandag 12 juni 1871, om 5 uren namiddag, ten herberge van Jan Jorissen, veldwachter te Montenaken-Vroenhoven, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Sichen, op verzoek van de erfgename van BARBARA SCHIEPERS ten hoogstbiedende verkoopen:

Een goed doorbouw huis met stal, schuur, misthof, tuin en schoone beplante weide, groot in het geheel 18 aren 65 centiare (4/12) gelegen te Montenaken-Vroenhoven onder in het dorp op de Maestrichtstraat, reinende Henrik Schiepers, Henrik Crauwels, Henrik Reynders en den weg.
Dadelijk in bezit.

Verdere berichten te bekomen ten kantore van den notaris Van Ormelingen te Sichen.

Adjudication.
Le mercredi 24 mai, à 4 heures, l'Administration communale de Suse, assistée de M^r le commissaire-voyer de l'arrondissement, exposera en adjudication publique la fourniture et la pose par kilogramme d'un grillage et de deux portes en fer à placer au cimetière ainsi que la main d'œuvre d'un petit pont en bois avec garde corps en fer.

Le même jour à la même heure, adjudication de 200 mètres d'empierrement.

GRAINES
de jardin, de fleurs, de gazons, de prairies etc.
COLA DE PRINTEMPS — BÉTERRAVE À SUCRE
— NAVETS — SERRADELLE — SPÉCULE GÉANTE ETC.
Chez H. SCHREIBER, rue de St Trond, n° 53.
Le pris-couronné n° 17 (1871) sera envoyé FRANCO sur demande.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS
VAN ORMELINGEN TE TONGEREN.
Verkoop van Bouwlanden
en Huismeubelen.

Maandag 22 mei 1871, om 10 uren s' morgens, ten herberge van Peter Vandembosch te Fall Mheer, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Tongeren, ter rekwisitie van de weduwe NICOLAS THIESSSEN van Fall Mheer en haren zoon, ten meestbiedende verkoopen de volgende bouwlanden:

1° Een land van 10 aren 87 centiare (2-10), aan de Kruisstraat, reinende dee straat, de weduwe Jacobs.

2° Een land van 17 aren 45 centiare (4), aan het kwandstraatje, reinende de straat en Mathys Haekens.

3° Een land van 10 aren 87 centiare (2-10), achter Mheerhoven, reinende de weduwe Hebraans, Marie Partoens en de arme weide.

4° Een land van 21 aren 79 centiare (5), achter Millensteeg, reinende Louis Vandembosch, van 2 zijden de straat.

5° Een land van 5 aren 45 centiare, achter den steen, reinende de kinderen Hubert Smets, Paul Theunissen.

Denzelfden dag om 1 uur namiddag, ten sterfhuize van genoemden NICOLAS THIESSSEN, zal men alnog openbaarlijk verkoopen:

Eene groote kwantiteit alle soorten van huismeubelen, hout, kolon en muursaarden.
Onder voorwaarden van nu af te lezen ten kantore van voornoemden notaris.

Verkoop van Bouwland
ONDER TONGEREN.
Dinsdag 25 mei 1871, ten 2 uren na middag, ten herberge van de jufv. Vandendrydt in den Allée Verte te Tongeren, zal de notaris VAN ORMELINGEN ten meestbiedende verkoopen:

Een bouwland van 47 aren 51 centiare (11-5), gelegen onder Tongeren kort bij de oude Luikerbarrier, in het Offelkesveld tegen den Luikersteenweg, reinende den Luikersteenweg, eene zijde de heer Wagemans Coart, andere zijde de erfgename Swerts, veearis.

In pacht bij Joannes Meesen in de Looijsstraat te Tongeren.
Onder voorwaarden van nu af te lezen ten kantore van genoemden notaris Van Ormelingen te Tongeren.

Openbaar verkoop.
Vrijdag 26 mei 1871, om 11 uren s' morgens ten Tongeren op het stadhuis, in de zittingszaal en ten overstaan van den heer vrede rechter, zal de notaris VAN ORMELINGEN ten meestbiedende, overeenkomstig de wet van 12 juni 1816 verkoopen:

1° Een huisje met tuin en aanhang te Millen in de Peperstraat, te zamen 2 aren 80 centiare, sectie B nummers 976a en 977a.

2° Een perceel land van 5 aren 15 centiare te Millen op de Dries, sectie B nummer 982. Toebehoorende aan de kinderen van wijlen JEAN THONET en CORNELIE CHARLEMOYT.

Onder voorwaarden van nu af te lezen ten kantore van voornoemden notaris.

Verkoop
van wassende Klaver.
Woensdag 31 mei 1871, om 5 uren na middag, ten herberge van sieur Bormans, buiten Kruispoort te Tongeren, zal de notaris VAN ORMELINGEN ten meestbiedende, op verzoek van GILLES JAMAR in parcellen verkoopen:

De klaver van 42 aren (10) buiten Kruispoort te Tongeren, uitmakende den hoek van den steenweg en het Linnestraatje.
Op credit mits borg.

A vendre
UN PIANO DE RENCONTRE.
S'adresser au bureau du journal.

Rémi DÉRÉ,
Verfer en Photographie de la Momberstraat, n° 14 te Tongeren, gelast zich met het vervoer in alle hout en marmer kleuren naar de laatste goesting. Hij gelast zich ook met het vervaardigen van portretten in alle grootte, reproductie en portretten na de doof. Men poseert in alle weder; gene portretten worden afgeleverd zonder profekraat.
Concurrence onmogelijk.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS
Mr G. NEVEN, NOTARIS TE TONGEREN.
Openbaar verkoop
van een huis en eene schuur
TE TONGEREN.

Op woensdag 31 mei 1871, om 2 uren s' namiddags, ten koffihuize van den heer Martin Konings, in de Mommerstraat te Tongeren, zal de notaris NEVEN ten meestbiedende verkoopen: